

■■■ Tack, Pia!

Tack för att du ringde och tipsade. Även om det höll på att ge annonschef Östman — bättre känd som "Pösse", Vallåkrängets starke man — hjärtsnörp.

Det var nämligen han som råkade svara i telefonen. Och som det äkta Volvo-freak han är, blev han förstås alldeles till sig.

Här kommer förklaringen:

— Jag känner en kille som byggt en måsvinge-Volvo, sa Pia. En sån där som ni hade i Bilspport 14/15. Kan det va intressant?

Stackars Östman visste inte vad han skulle tro. Misstänkte nästan att han var utsatt för ett skämt.

Rutinerat tog han sig samman och skakade fram ytterligare fakta. Inklusivt namn och telefonnummer.

Killen skulle heta Leif Tufveson. Bara 19 år gammal och bostad i Rögle.

Det blev min uppgift att checka det högtintressanta tipset. Vilket naturligtvis skedde omgående.

Stolt byggare

■ — Hej Leif, vi har hört att du byggt en måsvinge-Volvo. . .

Tystnad.

— Jaså, vem har sagt det?

— Nja, det var en tjej som ringde och tipsade.

— Jaha.

— Stämmer det inte?

— Jodå.

— Sektionerad?

— Mmm, ungefär 10 cm.

Runt om.

— Choppad?

— Självklart, cirka 4,5 tum.

Lite mer fram än bak.

Leif blev allt mer pratglad och fortsatte:

— Den är ungefär som Wannströms röda Volvo ni hade i 14/15. Men det finns en stor skillnad. Jag har gjort allt jobb själv!

Det gick inte att ta miste på stoltheten i rösten.

Själv kände jag hur pulsen började slå snabbare och frågade ivrigt:

— När får vi komma och titta?

Leif funderade högt:

— Jag ska besiktiga på fredag. Sen återstår lite inredningsjobb. Kanske onsdag i nästa vecka om det passar.

Det passade utmärkt.

Vet vad som gäller

■ Nyfikna sätter vi kurs mot Rögle. Ett slumrande samhälle modell mindre mellan Ängelholm och Helsingborg.

Vi letar oss fram längs smala asfaltsvägar, svänger av vid brandstationen, tar första gatan till höger och siktar in oss på det gula huset längst bort i raden.

Där står den. En ljusgrön

Av Gert Karlsson (text), Anders Albinsson (foto)

UTMANAREN SOM VÅLLAR HJÄRTSNÖRP!

Det är dags igen. Dags för en ny måsvinge-Volvo. Byggd på en gammal 142:a färdig för skroten.

För endast 10 000 kronor har Leif och Pia skapat en värdig lågprisutmanare till Kjell Wannströms superbysse. En utmanare som vållar hjärtsnörp!

Leif Tufvesson har skapat en rå måsvinge-Volvo utan att behöva punga ut med en smärre förmögenhet. Hela kalaset har kostat max 10 000 kronor. En nästan löjligt låg summa i bilbyggarsammanhang. Bilsport gratulerar till ett snitsigt lågbudgetprojekt.

Volvo med måsvingedörrarna på vid gavel.

Leif tar emot med sämskskinnet i högsta hugg. En kille som vet vad som gäller när Bilsport kommer på besök.

Han skinnar vidare och berättar:

— Den är byggd på en gammal 142:a. -68 års modell. Bilen var totalt sönderrostad och skulle iväg till skroten.

Leif halade upp 500 spänn. Tänkte plocka bakaxel och annat smått och gott till sin planerade T23:a.

Men därav blev intet.

— Jag gick och sneglade på Volvon i en dryg vecka. Sen kunde jag inte hålla mig längre.

Inte tillräckligt tuff

■ Han lagade rosthål. Stora och större.

Han sektionerade och chop-pade.

Han modifierade och bytte ut.

Han rensade och mixtrade.

Han slipade och lackade.

Resultatet blev en tuff 142:a.

Men inte tillräckligt tuff!

— Nej, måsvingedörrarna fattades.

Alltså drog han igång igen. Skar upp, förstärkte, bockade, knackade och svetsade på bästa Mellberg-manér.

Det avancerade plåtjobbet vållade inga större bekymmer. Men så har Leif också erfarenhet från två Epa-byggen.

Inte heller Bilprovningen hade några anmärkningar på konstruktionen.

Han påstår att det sitter en B20 under huven. Men ansiktsuttrycket får mig att tvivla.

— Först skaffade jag en B20. Men den var inte riktigt frisk. Därför fick det bli en B18.

Egentligen hade han tänkt sig en V6-maskin. Men det stupade på tidsbrist och ebb i kassan.

— Dessutom hade bilen klas-sats som amatörbyggt fordon. Och det skulle ha blivit alldeles för dyrt.

Bara 10 000 kronor

■ Leif har satsat på ett riktigt lågbudgetbygge.

— Bilen har kostat mig 10 000 kronor. Högt räknat!

Det låter smått otroligt men är faktiskt sant.

Varenda pryl kommer från skroten. Och allt jobb har han gjort själv. Inklusiv lacken.

Den är förresten värd ett litet omnämnande. Sprutad i samma garage som bilen byggdes.

— Inte bara slipdamm att kämpa mot, säger Leif. Belysningen är inte den bästa. Det finns bara ett enda lysrör i hela lokalen.

Därför fick han skrida till verket med färgsprutan i ena Vänd!

Kraftiga gaskolvar hjälper till att öppna mäsvingedörrarna. Konstruktionen krävde omfattande förstärkningar i form av fyrkantbalkar.

Flippfront är ett måste på ett riktigt custombygge.

240-panel, egen mittkonsol, liten läderratt och skålade stolar. Trots lågprissatsningen känns Volvon ombonad. Mycket tack vare Pia som sytt upp inredningen.

Leif är värd all uppmuntran

Forts. från föreg. sida

handen och sladdlampan i den andra. . .

Färgen kallas mintgrön. Dekorlinjerna är i gult och aprikos. Milda nyanser som man knappast väntar sig på ett rätt custombygge.

— I USA är det högsta mode med pastellfärger, förklarar han. Roligt om man kan vara bland dom första här hemma.

Då blandar sig en lika blond som välskapt ung dam i samtalet.

— Det här är sommarens modiefärger, framhåller hon i ett tonfall som genast får mig att nicka instämmande.

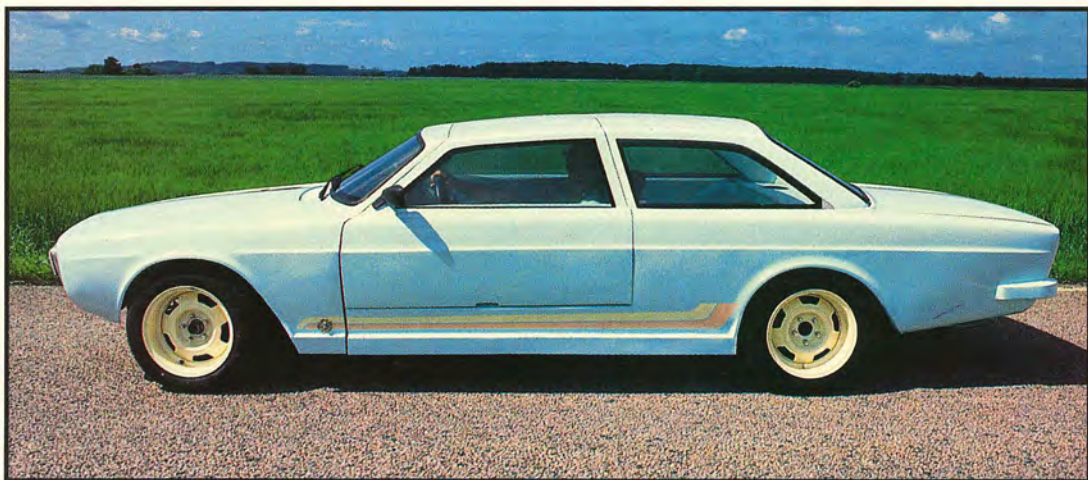
Blondinen är Leifs flickvän och har egenhändigt fixat inredningen. Dessutom lackat motorn, slipat, putsat och hjälpt till med lite av varje.

Jodå, hon heter Pia (Karls-son). Erkänner glatt och villigt att hon helt på eget bevåg tipsade Bilsport om mäsvinge-Volvon.

— Jag tyckte Leif behövde lite uppmuntran efter allt slit. Det är han värd!

Så ska det låta. Hör gärna av dig igen, Pia.

Jag är beredd på både hjärtsnörp och andnöd. För i lilla Rögle kan tydligen allt hända! □

Visst går det att få fason på en gammal Volvo! Taksänkningen och sektioneringen har gjort underverk med 142:an. Lutade takstolpar bidrar till en sportig profil. Totalhöjden på den mintgröna mäsvinge-Volvon uppmättes till 117 cm — men det var innan 14-tumsfälgar och lågprofilsdäck!

Pia Karlsson provsitter baksätet som hon själv sytt upp. Materialet är mintgrön manchester. Visst ser det ganska inbjudande ut!

RECEPT

Bil: Volvo 142 -68.

Ägare/byggare: Leif Tufvesson, Rögle.

Motor: Volvo B18 i standardskick.

Transmission: Standard 4-växlad låda och bakaxel.

Chassi: Fram 164-fjädrar kortade 1,5 varv. Bak ihopvärmda standardfjädrar.

Fälgar: Breddade standardfälgar från Volvo 245, 7×14" fram, 8×14" bak.

Däck: 185/60-14 fram, 195/60-14 bak.

Kaross: Sektionerad cirka 10 cm. Taksänkt drygt 11 cm.

Mäsvingedörrar förstärkta med fyrkantbalkar och profilplåt, låsanordning från Mercedes, kraftiga gaskolvar av okänt fabrikat Bakljus från VW Polo.

Lack: Mintgrön med dekor i gult och aprikos (pastellfärger).